

Land! Land! Land! Hør Herrens ord! Jer. 22, 29.

Menighetsblad

FOR SPYDEBERG, HOVIN OG HELI

Nr. 3

MARS 1947

1. årgang

Påske.

JESUS LEVER!

Han er ikke her. Han er oppstanden! Hvilket budskap! Aldeles utrolig var det. Og dog sant. Det var Guds svar på Langfredagens fortvilede håpløshet.

Den oppstandne og levende Frelser, Jesus Kristus, Han er Guds svar også til deg og meg. Ja, Guds svar på alle dine tvil og vanskeligheter, på alle dine bekymringer og bange spørsmål — både for sjel og legeme — for nåtiden og framtiden — ja, for tid og evighet.

Og det er et strålende svar. Noe bedre kunne du aldri få. Den oppstandne Frelser kommer deg i møte i dag. Han vil ta dine sorger og bekymringer, din ufred og din synd og gi deg seier i din strid dag for dag. Han har gjort alt hva gjøres kunne for å hjelpe deg og meg, for å løse oss fra syndens forferdelige makt og gi oss framtid og håp, ja, håp endog i døden. Det var derfor Han gikk i døden hin Langfredag. Derfor tok Han på seg gudforlatthetens kvaler. Det var for at du og jeg skulle slippe det forferdelige, bli forskånet fra å gå inn i en mørk og håpløs evighet. Det var en tung kamp Han således måtte kjempe for vår skyld. Men derfor ble det også en desto herligere seier Han vant for oss. Han viste dette påskemorgen ved å opp-

stå «ærefullt av døde». Dermed var dødens og djevelens makt overvunnet. Håpløshetens og nederlagets tid var forbi for den kjempende menneskeslekt. Døden og djevelen har tapt. Jesus og livet har seiret. Den nye dag er runnet med glede og håp, ja, med lys endog over grav. — Du skal ikke dø, men leve ved Ham om du vil tro!

Er det ikke i grunnen dette du går og lengter etter dypest inne i din sjel — enten du er gammel eller ung — enten du personlig har tatt skrittet over på Jesu side eller ikke. Du vil så gjerne leve, du vil så gjerne at alt skal bli godt til slutt. — Dette er også hva Jesus vil. Ta da imot Ham i tro, og du skal se at det skjer. Du får del i hans seier, og i det liv som aldri skal dø. Da kan du si med salmedikteren:

Ja, din død, O Jesus milde,
Overvant min synd og nød.
Derfor er mitt hjerte stille,
Gleder seg ved liv av død.
Og ved deg jeg opp skal stige
til min arv i himlens rike.

L. R. nr. 331, 6.

Det er påskens velsignede gave — til deg og meg.

Fra Finnmark.

Finnmark som gjennom lange tider har vært et «gjemt og glempt land» endog for mange nordmenn, er i de siste år rykket fram i forgrunnen. I den aller siste tid har det så og si vært på alles lepper. Årsaken dertil er vel kjent. — Denne landsdel skulle jo i første rekke gjenreises etter de umenneskelige ødeleggelser der nord. Og det skal være visst at våre myndigheter har tatt fatt med planlegging, beregninger og tegninger i lange baner. Ja, i den grad at mange mente det gikk altfor vidt, for med slike vidtløftige forarbeider ville de gjenreiste hus i sin tid bli så kostbare at den jevne mann slett ikke hadde råd til å bo i dem. — Det har ikke vært mangel på kritikk, hverken fra kyndige eller ukyndige.

Riktignok sier et gammelt ord: «Ingen røyk uten ild», men det kan nok hende at mer enn en har hatt lyst til å overdrive. Det skal også innrømmes at det ikke alltid er lett å øve saklig kritikk uten å ha

TIDEN ER KORT!

Det ser ut til å gå mot Satans Time og Mørkets Makt på jord. Dette er ikke overdrivelse, men den eneste forklaring på det moralske sammenbruddet som dette siste året har åpenbart. Alle de fine frasene fra Teheran og Yalta var bare ord, ord, ord. «Menneskeslekten er bedratt av sine ledere», ville en kyniker si. Men slik tale ville ikke være rett og rettfærdig. Saken er den at lederne er blinde. De tror ikke på Gud, de regner ikke med Ham. Korset har ikke flyttet med. Derfor er det intet åndelig prinsipp, intet virkelig bærende fellesskap hverken i United Nations eller i Fredskonferansen.

En dag kan det miraklet skje at en av lederne blir så oppgitt og så ærlig at han vil reise seg i alt det mellomfolkelige tullpratet og si: Land, Land, Land. Hør Herrens Ord!

Når vi som kaller oss kristne, tenker på synden og karakterløsheten i vårt eget liv, vet vi i aller dypeste hjerte at vi har personlig skyld i tåken, uvissheten, galskapen og nøden i denne tiden. Vi trenger til ny omvendelse, ny avgjørelse og ny livsvandring.

Tiden heretter er kort. La Korset flytte inn i vårt personlige liv og la det flytte med hvor så enn vi ferdes. Slike mennesker trenger Gud i denne tid. (Professor Sverre Norborg i «Bud og Hilsen»).

førstehånds kjennskap til forholdene. Og det får man bare ved personlig erfaring.

Som gammel Finnmarks-prest var det av interesse å få nærmere rede på forholdene. I den anledning oppsøkte vi en sambygding, herr Severin Maalen, Skogly, som siste sommer deltok i gjenreisningen i Finnmark. Han var straks villig til å fortelle. Under samtalen kom det tydelig fram at han rent ut sagt hadde fått kjærlighet til Finnmark. Helt begeistret var han blitt — som så mange andre — for midnattsolen. Den syntes han var strålende.

Han forteller så om reisen nordover. I begynnelsen av juli dro han avsted sammen med 60—70 andre som var engasjert av firmaet Borchgrevink A/S, Oslo. Fra Trondheim reiste de med hurtigruteskipet «Midnattsol» til Hammerfest, derfra med lokalbåten til Alta, hvor deres arbeidsplass skulle være. Turen nordover gikk bra. Riktignok var båten overfylt av mennesker som skulle være med i gjenreisningen. Dessuten dro en del evakuerte tilbake.

Arbeidsfolkene hadde kr. 2,30 i timebetaling fra de reiste hjemmefra, dertil kr. 6,— i diett pr. dag. Kosten ombord var riktig bra, og når det dertil var midtsommers, kan jo enhver tenke seg at det ble noe av en lysttur oppover langs Nord-Norges vakre kyst.

På Elvebakken i Alta var det på forhånd bygget brakker til bolig for arbeiderne. Disse brakker var både gode og penå — 4 mann på rommet. Firmaet sørget for middag til en pris av kr. 2,—, rikelig og god mat, meget hermetikk, god fisk, ja, endog reinsdyrkjøtt kunne vanke iblandt.

Arbeidsforholdene i Alta var jevnt over gode. Vår hjemmelsmann var bygnings-snekker, og han roste de arbeidere han var i lag med. De la virkelig stor interesse for dagen. En del av de innfødte bodde midlertidig i brakker, andre i telt, hvilket jo var temmelig kaldt, især ut på høsten når sneen kom. Men de levde i håpet og ventet på å få flytte inn i sine egne, permanente boliger.

Fra tyskernes flyplass på Altagård ble det hentet mange flylemmer til provisoriske hus. Men også ganske mange permanente hus var under oppførelse, dels av bindingsverk med papp og plater, dels av tømmer og laftede planker. Det ble solide og gode hus, ja, helt førsteklasses.

Arbeidet i Alta skred godt fram i løpet av sommeren og høsten 1946. I blant ble det riktignok materialmangel, så arbeider-

ne måtte flytte til et annet bygg hvor andre materialer ble benyttet. Dette inntraff i sær i den første tid. Sement var det foresten vanskelig med, en tid rent kritisk. Dog gikk det stort sett meget bra i Alta. Men så ble også Alta regnet for ett av de beste steder i Finnmark.

Husene ble bygget etter tegninger av arkitekt og kontrollert av en fagmann fra bygden. Arbeidsdagen skulle egentlig være 8 timer, men den ble undertiden både 10 og 11 ettersom akkorden lå an og interessen var stor. På akkordarbeid kunne snekkere tjene 3,50 à 4,— ja, helt opp til kr. 5,— pr. time, men da måtte de også arbeide hardt. Arbeidstempoet var bra, i den siste tid endog meget bra, for da syntes nok mange synd på dem som fremdeles måtte bo i telt med små barn.

I samtalens løp kom vi også inn på de moralske og religiøse forhold i Finnmark. Vår hjemmelsmann kunne fortelle at han syntes det stod godt til i så måte. Innbyggerne var stort sett hardføre og bra mennesker. Det var lite fyll og uorden. Når noe slikt inntraff, var det helst blant arbeiderne sørfra. Det fantes ikke forlystelsesetablissemeter, heller ikke kino.

Folk var flinke til å gå og høre Guds ord. Heldigvis sto bygdens gamle kirke fremdeles. Den hadde merkelig nok unngått å bli jevnet med jorden. Der kunne således folk samles om Ordet. Og denne anledning ble godt utnyttet. Kirkesøkning-

en var særlig god, undertiden endog til trengsel. Også ungdommen sluttet sterkt opp om kirken.

Frelsesarmeen var også på pletten. Den drev sin virksomhet i en stor brakke — både sosial og religiøs virksomhet. Der-til kan nevnes Pinsevennene som forsøkte å gjøre sin innsats.

Gjenreisningen var således i full gang, både materielt og moralsk. Og utsiktene lot til å være ganske lyse.

Vår hjemmelsmann hadde funnet seg vel til rette under sitt første opphold i Finnmark. Ja, han lot til å være helt begeistret for turen som han ikke ville ha unnværet for noen ting. Og vi forstår ham meget vel. Det er noe særeget over Midnattsolens land.

På spørsmål om han aktet å reise nordover også til kommende sommer ble svaret likevel benektende. Reisen syntes ham for lang og besværlig i uvær, og sjøsykens kvaler hadde han ikke lyst til å utsette seg for på ny. Under hjemreisen gikk han derfor i land i Bodø og tok med buss til Mo i Rana, som nå har togforbindelse med Trondheim og Oslo. — Bussturen hadde vært fin, og reisen over det bekjente Saltfjell noe av en opplevelse.

Med nordlandsdikteren Blix sier vi til slutt:

So signe då Gud det gode såd
Til groren ein gong er mogen!

Gudstjenester.

- Palmesøndag**, 30. mars kl. 11: Høymesse i Hovind kirke.
- Skjærtorsdag**, 3. april kl. 11: Høymesse med nattverd i Spydeberg kirke. — Emmisær Stomperud intimerer. — To damer synger. Kirkebuss fra Enga kl. 10,15.
- Langfredag**, 4. april kl. 11: Gudstjeneste på Mørk Pleiehjem.
- 1. påskedag**, 6. april kl. 11: Festgudstjeneste med nattverd i Hovind kirke. — Ofring til Den norske sjømannsmisjon.
- 1. påskedag**, 6. april kl. 17: Festgudstjeneste i Spydeberg kirke. — Ofring til Den norske sjømannsmisjon. Kirkebuss fra Dingstad kl. 16,15.
- 2. påskedag**, 7. april kl. 11: Festgudstjeneste i Heli kirke. — Ofring til Den norske sjømannsmisjon.
- 1. søndag etter påske**, 13. april kl. 11: Høymesse i Hovin kirke.
- 2. søndag etter påske**, 20. april kl. 11: Høymesse i Spydeberg kirke. Kirkebuss fra Dingstad kl. 10,15.
- 2. søndag etter påske**, 20. april kl. 19,30: Aften-gudstjeneste i Hovin kirke.

Spydeberg sjømannsmisjonsforening har møte 8. april på vanlig sted i stedet for 1. april.

Innkommne gaver til Menighetsbladet.

Fru Sagen kr. 10,—. Gunerius Fossum kr. 10,—. Hans Gundersen, Grini kr. 10,—. Hans Bjerklund kr. 2,—. Harald Skulberg kr. 5,—. E. R. kr. 100,—.

Vi bringer herved samtlige givere vår hjertelige takk!

La oss minnes Vår Herre Jesu ord: «Det er saligere å gi enn å ta».

Dersom du kjenner noen husstand — stor eller liten — som ikke får Menighetsbladet, vær da så snild å send oss adressen. Det er nemlig meningen at bladet skal komme inn i hvert hjem i bygda, også til enslige.

Fra Wien fortelles at folk fyller de protestantiske kirker og kapeller. Interessen for Guds ord er så stor blant de troende at de tar med seg papir og blyant og gjør notater under prekenen for å kunne gi innholdet av denne til andre som ikke kunne bli med til gudstjenesten. Ungdommen er veldig interessert i bibelstudium. Deres bibelkunnskap er helt enestående. Til tross for de vanskelige kår folk lever under i Wien, er de kristne glade og takknemlige. En hører lite til klynk og klage. (Etter Norsk Misjonstidende).

<p>Sverre Nilsen — Spydeberg — Bilforretning og verksted. Tlf. 136 a.</p>	<p>E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg. Tlf. 15.</p>
<p>A/s Spydeberg Handelsforening Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur. Tlf. 13 og 120.</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alm. bankforretninger. Kontortid: Mandag og onsdag kl. 9—13. Fredag kl. 9—13 og 15—16. Tlf. Spydeberg 7.</p>
<p>E. G. Johnsens frisørforretning anbefales. 1. klasses utførelse. Tlf. Spydeberg 44.</p>	<p>Hans Alvim Kolonial — Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr. Spydeberg. Tlf. 178.</p>
<p>Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m. m.</p>	<p>Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myrakrysset. Tlf. 145, Spydeberg.</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.</p>
<p>Dagny Odeli, Spydeberg Tlf. 180. Melk & kolonialforretning.</p>	<p>Jens Buer — Spydeberg — Elektrisk forretning. Tlf. 146.</p>
<p>Johs. Agar Snekkerverksted. Møbler og innredning. Holli, Spydeberg. Tlf. 35 b.</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonument m. m. Tlf. 205.</p>
<p>Aksel Sørby Kolonial — Manufaktur. Malerverar — Bygningsartikler. Tlf. 152, Spydeberg.</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg. Kjøtt og flesk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød- pålegg.</p>
<p>LEGE Martin Schou Spydeberg. Tlf. 105.</p>	<p>Averter i Spydebergs mest utbredte blad!</p>